Սանասար ձեռ տուեց՝ որին ձեռ տուեց, էն քերոցներ ձեռաց մէջ էլաւ խող։

36. Աղէն կնաց բէաղարէն տաս խաս էլ առեց եկի։ Սանասար որը ձեռ առեց, ձեռաց մէջ էլաւ խող։ Կա՛ն էկաւ թաւլի մէջ, տեսաւ որ մէ ճոճ պղնձից շինուած քերոցի պէս մեծ մի պղինձ սրած էտ տեղ, փայլն լցրած մէջ ձիյերոց խամար։ Փայլնը դարտըկեց կետին, աղէնը կնաց։

37. Սանասար առաւօտ էլաւ վե, ձիանոց կեարի խտու։ Էն պղինձը առեց ձեռ, ձիյեր թիմարի. որի քեամկի վերէն մէկ ակը պռտեց, կաշինը պլոկուեց, պերեց ուից խանեց տիւս։

38. Ձըմենին էտպէս արաց, ասաց.—Ա՛խպէր, կը տեսնաս, որը ես կը թիմրեմ, էնպէս բռահաթ կը պարկի ինոր տեղ։ Բաղտասարն ասաց.—Ախպէր, մեր ձին էլ թիմրի։

39. Ասաց.—Կերթամ մեր ձին էլ կը թիմրեմ։

Թիմարեց պըծաւ, էկաւ քնեցին։

Բաղտասար ասաց.—Ա՛խպէր, էլի՛ կնայ, ձիաներ իրիշկի. աղէնը չի կեայ մե մլի[1] տիւս։

40. Սանասար կնաց ձիաներ իրիշկի, տեսաւ, որ ըղմէն պարկեր էն իրա տեղ, իրար չէն առնի[2]։

Սանասար էկաւ ախպօրն ասեց.—Ախպեր, ըղմէն պարկեր էն իրար չէն առնի, մինակ մեր ձին ա կայնէ, կեարի կուտի։

41. Խըլըսուն[3] աղէն էկաւ, տեսաւ ձիյերը սաղ խատիր էն, կանչեց Սանասարին, ասաց.—Սա ի՛նչ ես արէ։

—Աղա՛, քերոցիր էմ։

—Աստուծ քիւ տուն աւրի. սաղ սպանիր էս ձիյանք։

—Աղա, խո ես քէ խիանաթ[4] չեմ. մեր ձին էլ քիւ ձիյերու պէս քերոցիր եմ. աղա՛, թէ չես ուզի՛, յըմ յէս աւուր հախ տաս, ես կէրթամ։

42. Նա էլ կնաց թակեաւորին ասաց, թէ.—Էսպէս պամ ա ըլէ. ի՛նչ անենք էս մարթկանց խետ, էս մարթերք աժդըհար[5] էն։

Թակեաւոր ասաց.—Առաւօտ ինոր կօրօխկենք սար, վիշապի խետ կռիւ։ Էս քեաղաք ճիւր չըկայ. ամէն տարի մէկ ախճիկ կը տանք, էտ վիշապ ուտի, որ մեր քեաղաք չաւիրի. մենք էլ ինոր յախու չենք կենայ էրթայ ճիւր պիրի մեզ խամար։

43. Սանասարին ասին.—Էս ախչիկ առէք տարէք, տուէք վիշապին ուտի, ինոր խետ կռուէք։

---

1 Արտաքսել. դուրս մղել։ 2 Չեն շարժւում։ 3. Հետ լուսուն=խետ լուսուն=խըլըսուն=Առաւօտեան։ 4 Թշնամի։ 5 Հսկայ, յաղթանդամ, ուժեղ։